

Նայապետ Եղիազարին՝ խնդրելով որ այդ գործին համար ուսեալ ուսաբարներ և դպիրներ զրկէ իր պալատը:

Եղիազար Իսրայէլի տասներկու ցեղերէն վեց վեց ուսեալ մարդեր ընտրելով կը զրկէ Եգիպտոս: Այս եօթանասուն երկու մարդոց մէջ էր նաև ուսեալ քահանայ մը՝ Ծերունին Սիմէոն(*): Պտղոմէոս սիրով ընդունեց զանոնք և բնակեցուց Փարոս կղզին, ուր ժրաջանութեամբ կ'աշխատէին:

Ռաբբիները այս թարգմանութիւնը կատարեցին եօթանասուն երկու շաբթուան կամ եօթանասուն երկու օրուան մէջ, ըստ զանազան վկայութեանց: Այս թարգմանութիւնը որ կը կոչուի Եօթանասնից, և այնքան ճիշդ է, որ բոլոր ընդօրինակութիւնները նման էին բառ առ բառ, մանաւանդ որ ուսաբարներուն միջև հազորդակցութիւն ալ չկար:

Ուրիշ աւանդութիւն մ'ալ կ'ըսէ թէ թարգմանական գործը բաժնուեցաւ ուսեալ հրեաներուն միջեւ, և Եսայիի մարգարէութեան թարգմանութիւնը Սիմէոն Ծերունիին բաժին ինկաւ: Ան մտահոգուեցաւ թէ ի՞նչպէս կատարէ թարգմանութիւնը՝ որպէսզի յունարէնը ըստ արժանուոյն համապատասխանէ հրէական Ս. Գրոց ճշմարտութեան և գեղեցկութեան:

(*) Յովհաննէս վրդ. Ծոբժորեցի իր Մասբէի մեկնութեան մէջ կը դնէ հետեւեալ աւանդութիւնը. «Իբրեւ եման նա զձուկն՝ որ ունէր զասերն ի բերանի իւրում, զոր ոմանք սեղծեալ ասեմ, եւ այլք բզզիչն արժաթի Սիմէոնի ծերոյ՝ որ թարգմանիչ էր զկնի եօթանասնիցն ի Փարոս կղզի յաւուրն Պտղոմէայ արքայի առաւապելին (այս վերջին բառը զանց րում է Յակոբ պատրիարք Նայեան իր Նարեկի մեկնութեան մէջ) պահեաց անալ՝ նկատելով ի նմա պատկեր արժանի, որ նեանակէր զանման թագաւորութիւնն Քրիստոսի... (Ծոր. էջ 378):»